

moser med græs, star og spredte vidiebuske. Navnet Starsanger, som arten også tidligere var tildelt (ganske vist fuglen i sommerdragt, der urigtig antoges for og beskrives som en art forskellig fra samme fugl i efterårsdragt, der var kaldt Vandsanger) foreslås anvendt.

Vipstjerter. Jeg foreslog i 1924 at benytte dialektnavnet Havrevimpe for Hvid Vipstjert og Gulvimpe for Gul Vipstert, hvad der gav anledning til megen diskussion. På færøisk, islansk, norsk og svensk kaldes Vipstjerterne erla eller erle.

Skærpiber. Strandpiber opføres af KJÆRBØLLING som dansk synonym og vilde passe bedre for danske forhold, hvor skær ikke findes.

Fluesnappere. Navnene Fluesnapper for *Mus. striata*, Dværgfluesnapper for *Siph. parva*, Svalespurv for *Fic. hypoleuca* og Halsbåndsflysnapper for *Fic. albicollis* kunde måske bruges.

Skovspurv. Navnet er misvisende, eftersom arten ikke er nogen skovfugl, Markspurv passer meget bedre, det svarer til det svenske Fältsparf (og det tyske Feldsperling). Den kaldes på svensk og norsk også Pilfink; i udenlandske ornithologiske værker er dette navn opgivet som dansk, hvad der beror på en fejltagelse. (Det stammer vistnok fra „Næstvedegnens Fugle“, skønt fejlen er rettet deri).

Stor Korsnæb og Lille Korsnæb. De to arters størrelse nærmer sig så tæt til hverandre, at de undertiden falder sammen. Deres norske navne er Furu- og Grankorsnæb, der foreslås brugt.

JUL. OLSEN

ANMELDELSER

HANS HVASS og JOHANNES LARSEN: Trækfugle (Schultz 1943; 103 Sider; Pris Kr. 16.—). — I 1942 udgav Hans Hvass og Johannes Larsen en Bog om Vinterens Fugle, og nu har de fortsat Samarbejdet med en Bog, der omfatter en Række af vore Trækfugle. Der er Grund til at være glad for, at dette Samarbejde er blevet fortsat, for det er en god Ide at give Johannes Larsen Lejlighed til i sine mesterlige Tegninger at levedegøre de danske Fugle. Kunstneren har tegnet ialt 46 Tegninger til Bogen og Hans Hvass har skrevet en kortfattet, men frisk Tekst hertil. Fuglene er omtalt i den Rækkefølge, hvori de ankommer om Foraaret, og Teksten giver en god Karakteristik af de omtalte Arters Udseende, Trækforhold og Biologi. Foruden de Fugle, der er Tegning af, giver Teksten korte Henvisninger til nærstaaende Arter, men det er selvfølgelig kun en Del af vore Trækfugle, der har fundet Omtale i Bogen.

Det er en smuk Bog, der her foreligger, og man maa ønske den Udbredelse, ogsaa udenfor de egentlig fugleinteresseredes Kreds. — Bogen er indgaaet i Foreningens Bibliotek.

CHR. KRÜGER.

HARRY MADSEN: Hvad gør Fuglenes Fjerdragt vandskyende? (Dyr i Natur og Museum. Aarbog for Universitetets zoologiske Museum 1942—43. Ejnar Munksgaard. Kbhvn. 1943. Pris: 5.50 Kr.). — —

Konservator Madsen har som bekendt allerede her i Tidsskriftet (XXXV, 1941, Side 59—59) berettet om sine interessante Undersøgelser over dette Problem. I den foreliggende Afhandling uddybes Spørgsmaalet imidlertid nærmere, og Forfatteren kommer bl. a. ind paa Kropfjerens forskellige Placering og Dækfjerens Udseende og Stilling hos henholdsvis Land- og Vandfugle. Dette Forhold er smukt illustreret baade ved Fotografier og Tegninger og støtter i høj Grad Forfatterens Teori om, at det er den i Fjerens fine Førgreninger fastholdte Luft, der er Aarsag til Fjerdrag- tens vandskyende Evne. Enhver, der interesserer sig for dette interes- sante Spørgsmaal, bør gøre sig bekendt med Madsens sidste Redegørelse, der yderligere viser flere smukke Billeder af Ænder, Svaner og Blishøns i Isvaager.

P. J.

C. WESENBURG-LUND: I. Min Haves Fugle. II. Insekter og Fugle. Naturens Verden, 1943. — — Faa har den sjældne Evne til at skildre Na- turen som Professor Wesenberg-Lund gør det. Selv om man ikke er En- tomolog, kan det næsten ikke undgaas, at man rives med af den Lethed og Begejstring, der altid kendetegner Wesenberg-Lunds mangfoldige fersk- vandsbiologiske Arbejder. Med stor Fornøjelse læser man ogsaa oven- nævnte to Artikler, som dog paa enkelte Steder skæmmes af mindre Unøjagtigheder. Dette gælder f. Eks. visse Detailler i Svalernes Yngle- forhold (Side 451). Det er saaledes ikke Hunnen, der fodrer Ungen i Luf- ten, men begge Forældre, ligesom det er ganske almindeligt, at de om- talte Svaler yngler to Gange om Sommeren her i Landet. Heller ikke Beskrivelsen af Mursejlerens Ankomst her til Landet (Side 456) i tæt samlet Flok, strygende langs Jorden, kan have sin Rigtighed. Dette sidste maa vist skyldes en Erindringsforskydning, idet Iagttagelsen er gjort for mange Aar siden.

HARRY MADSEN.

STEN BRANDBERG: Sjaunja. (Albert Bonnier, Stockholm 1943; 121 Sider; Pris 10.20 d. Kr.). — — Finn-Nisse er en Lap, der sammen med Forfatteren foretager en Rejse i Lapmarken. De Oplysninger, man i Tek- sten faar om Fugle, er oftest i Samtaleform mellem de to Rejsefæller. Glimtvis glæder man sig over Finn-Nisses mærkelige Sprog og primitive Syn paa Fugle. Forfatterens Beskrivelse af det Liv, der rører sig paa de interessante og ensomme Myrer, er smuk og fængslende. Det, der bærer Bogen, er dog først og fremmest de smukke Fotografier af saavel Fugle som Landskaber; særlig bør fremhæves en meget smuk Serie Bil- leder af Tinksmæd, *Tringa glareola*, der rugede i et Træ. Bogen findes nu i Foreningens Bibliotek.

HARRY MADSEN.

SVEN A. MELLQUIST: Det stumma spelet. (Wahlström & Widstrand, Stockholm 1943; 127 Sider; Pris 10.20 d. Kr.). — — Forfatteren har igen- nem flere Aar indgaende studeret Brushanernes Kampege paa Strand- engene paa Øland. Han giver en fængslende Skildring af disse Lege, der er et Udslag af Hannernes seksuelle Ophidselse og intet har med Kampe om Hunnerne at gøre.

Bogen er forsynet med en Mængde Fotografier, hvoraf nogle er Farvefotografier. Billederne er dog ofte ikke saa gode, som man efterhaanden er blevet vant til. Det er saaledes uheldigt, naar Forfatteren, der iøvrigt giver nogle udmærkede Kendetegn paa Forskellen mellem Rødben og Brushøns, ledsager dette med nogle uskarpe Billeder. I Bogen findes ogsaa et interessant Afsnit om de Trækfugle, der ses paa Ølands Sydspids.

Forfatteren har Ret, naar han, som sin Erfaring i Studiet af Fuglene i Naturen, skriver: „Den som ger sig tid at vänta vid fåglarnas färdevägar gör det aldrig förgäves“.

HOLGER POULSEN.

CARL PERSSON: Fåglar vid Annsjön (Lindblad, Uppsala 1943; 216 Sider, 1 Kort og 78 Illustrationer; Pris 11.40 d. Kr.). — I disse Tider, hvor det ikke er muligt at komme til Sverige, virker det som noget af et Surrogat at læse de mange svenske Fuglebøger, der udkommer i vort Naboland. Af disse kan stærkt anbefales den foreliggende Bog, der forsynet med mange og gode Fotografier, omhandler Fuglelivet ved Fjæld-søen „Ånnsjön“, der ligger i Jämtland, ikke langt fra Storlien. Søen er omgivet af udstrakte Mosedrag, og store Dynd- og Sandbanker ved Elvenes Udløb danner fortrinlige Opholdssteder for Ænder og Vadere. Ånnsjön hører til en af Sveriges mest fuglerige Søer, idet den, hvad Artsantallet af ynglende Vade- og Svømmefugle angaar, fuldt ud kan konkurrere med Tåkern, Krankesjön og andre syd- og mellemsvenske Fuglesøer. Naturen er selvfølgelig vidt forskellig, idet Ånnsjön ligger paa et Højdeplateau mere end 500 m over Havet. Teksten er underholdende og fornøjelig og rummer en hel Del biologiske Iagttagelser af Interesse. Den omhandler mange Arter, som vi ikke har ynglende her i Landet, og de fleste faar en ret udførlig Omtale, ofte ledsaget af Billeder fra Redepladsen. Af ynglende Arter, der frembyder særlig Interesse for den danske Læser, kan bl. a. nævnes Dverggaas, Havlit, Sortand, Fløjlsand og Rødstrubet Lom samt af Vadere Trane, Temminck's Ryle, Brednæbbet Ryle, Hvidklire og Lille Regnspove. Bagi Bogen findes en interessant Liste over samtlige Arter, ialt 134, der er truffet ved Søen og dens nærmeste Omgivelser i Aarene 1926—1943.

Der er noget tragisk i, at denne utvivlsomt en af Sveriges fornemste Fuglesøer trues med en Regulering af Vandstanden, hvad der vil ødelægge meget af det rige og egenartede Fugleliv, og den foreliggende Bog er derfor at betragte som et varmt Forsvar for at bevare denne Klenodie i svensk Natur.

P. J.